

Falusi Márton
ORPHEUSZ ÉS

ritkul az eső az ablaküvegen
homlokomra omló hajam
dobolásra tapasztom fülemet
dobolásra cserépen deszkán bádagon
évszakok hangyaháborúja
mintha szörföznek tél és tavasz között
műholdas szennycsatornákat váltogatva
túlteng gyomromban a sav jobb híján
koplalok Salvus vizet hörpintgetek
akciós akók pozsonyi pintek helyett
ricsajával március szórakoztat
igaz kótyagos madaraiból
egy kukkot sem értek amióta
nem dolgozom autentikus környezetben
a vaskorláton függeszkedő vízcseppeket
egyenként fölisszák ujjbegyeim
nem pendítenek fognak le húrokat
sem akkordokat a billentyűkön
rossz nyelvek szerint kappanhangom
és botfülem a szutykos Városliget
szeméttúró szarkáit is elriasztja
kajánul lépegetnek ágról ágra
kárálják körülverdesik hamutartódat
szétgórt csikkraj összehasogatott
alufóliában megzápult ebéd
fogad Budáig elnyúló kilátás
pakli dohányod ázik az erkélyen
besűrűsödik a Thököly út
autók irdalják négysávos forgalmát
ha nálam lennél csak benéznél a hűtőbe
és a semmiből is összeütnél
egy könnyű reggelit háromfogásos ebédet

ilyen szerelem sem adatott meg soha
ám te is messze élsz s ha visszajössz
hosszan készülődsz hogy útra kélj
milyen egyedül hagyhattad a lakást
mennyire didereghet a termosztát nélküled
és mennyire idegenkedik tőlem heverőd
ágyazol megy a mosógép megnyugtat
a porszívózúgás akár édesanyám
kamaszkori szívritmuszavaromat
csillapító takarítása *ne tapicskold*
össze az előszobát most nyaltam föl
házastársi rutin házasságod után
mint a dekapitált csirke cikázása
inkább kanapédon merülsz álomba
úgy kell téged öntudatlanul
átcsábítanom a franciaágyra
két évig próbáltam nem gondolni rád
pedig hogy kívántalak az első nő
akinek jelentős múltja van
és a múltja is kifejezetten izgat
üzleti útjaid Nyugaton ó a Nyugat
a légkör felső tízezer métere
haute volée primadonnák
igekötőhártya-gyulladás
huzatos nyelvhatáron
hol nem röpködnek a kötőszavak
kitart a bűgő zenei 'a' hang
Gluck harmadik felvonása
tapstól dübörög a Burgtheater
pizsamában és operasminkben
csavarod a szálaszakadt izzót
kikészített szemedben elsötétül
a Duna-parti díszvilágítás
menyasszonyi uszály fodrozza vizét
valcer úszik át taps- és táncrend
szedi ráncba szétszéledt arcizmaidat
felragyog a kicserélt égő s mire

lelépsz a sámliról habok nyelnek el
vagy zenekari árokszínpadi sülyesztő
hullámsírba vész a nagyária
olasz librettista fogalmazna így
bel canto dallamokban ízesülve
ám én sem maradhatok alul
lényedhez dukál a megemelt tónus
kiradírozom helytelen választásaimat
ügyeljünk az igényes nyelvalakításra
papíron farkastörvények uralkodnak
nem csak ott a közös asztalnál is
separatio a mensa et thoro
fölszedtem öt kilót na jó hetet
érthető hogy többé nem kívánt
mire fogyni kezdtem volna elhagyott
mit számít három év és pár száz
fergeteges kefézés (pardon)
horribile dictu a szerelem
közben lejár a mosógép teregetsz
földerited hol csöpög a vécéartály
két kondommal bűvészkedem (elszoktam ettől)
hagyjam-e őket hanyag eleganciával
zakómban (mégse kéne) vagy rejtsem
inkább farzsebembe (kidudorodik)
rémlik hogy fénykoromban mindenfelé
elszórtam egyet-egyét (nem látványosan)
gyózzön a kockázatkerülő spontaneitás
mint mindig az első közösen átszuszogott
éjjelek kivetnek magukból forgolódom
ezen jó lenne hamar túlesnünk
sohasem a kezdeti együttlétek
juttatnak a legnagyobb gyönyörhöz
legjobb formám meglátod elkápráztat
állhatatos sőt briliáns partnerként
viselkedem hosszú távon mégis
elronthatjuk mégsem volna szabad
óvintézkedéseket bevezetnünk

hiszen elmúltunk harmincévesek
ám semmire sem nyújt garanciát
a flottul átvészelt megpróbáltatás
játszi könnyedséggel ráfogható
hibáimra hogy na tessék miattuk
telt ki két kapcsolatban a becsületem
nem csoda hát ha körültekintően
bocsátod ki Vix-jegyzékedet
párnák és paplanok demarkációs
övezetéről hálóinget húzva
míg én mezítlenül bújok melléd
hivalkodom milyen magabiztos
fazon vagyok kiköpött Don Giovanni
mintha rendszeresen friss húsrá éheznék
holott pusztán boldoggá akarlak tenni
hidd el a helyzet ugyanúgy feszélyez
valahol el kell kezdenünk szemérmes
tapogatózásunkat kora reggel
vonatra szállsz egy menettértil jeggyel
felkísérlek sorszámozott kocsidba
búcsút intek majd hátamat fordítva
elindulok s ahogy szerepem írja
birtoklási ösztönből nézek vissza

Idole 2.